

Szegedi Törvényszék
Bv. Csoport
2.F.656/2019
útján
Alkotmánybíróság

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00318-0/2020	
Érkezett: 2020 FEBR 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 8 db	<i>Ju</i>

Mint [REDACTED] (szül.: [REDACTED], an.: [REDACTED])
fogvatartásának helye: [REDACTED] itelt megnevezett jogi képviselője,
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **5.Bpkf.1902/2019/2. számú végzés alaptörvény-ellenességét** és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a-b) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

A Szegedi Törvényszék a **2.F.656/2019/6.** számú, 2019. november 26. napján kelt végzésével [REDACTED] elítéltet a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.Fk.1535/2007/490. számú, valamint a Debreceni Ítéltábla Bf.506/2009/89. számú ítéletével kiszabott 15 év szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátotta. Az elsőfokú döntéssel szemben az ügyészség jelentett be fellebbezést a feltételes szabadságra bocsátás mellőzése érdekében.

A Szegedi Törvényszék másodfokú tanácsa az **5.Bpkf.1902/2019/2.** számú, 2019. december 6. napján kelt jogerős végzésével az elsőfokú bíróság döntését megváltoztatta és mellőzte az elítélt feltételes szabadságra bocsátását.

A rendes jogorvoslati lehetőség kimerítését követően, a védő 2020. január 14. napján kelt és 2020. január 15. napján a bírósághoz érkezett beadványában a Bv. tv. 71.§ (1) bekezdése alapján, indítványozta utólagos büntetés-végrehajtási bírói eljárás lefolytatását. A Szegedi Törvényszék Bv. Csoportja a **2.F.48/2020/2.** számú végzésével a védői indítványt elutasította arra hivatkozással, hogy a jogerős határozat utólagos büntetés-végrehajtási bírói eljárással történő megváltoztatására csak abban az esetben van lehetőség, ha nyilvánvaló törvénysértés történt, az elítélt részére kedvezőtlen mérlegelés nem adhat okot erre. A Törvényszék hivatkozik továbbá arra, hogy a határozat alaptörvény-ellenességének gyanúja esetében alkotmányjogi panasz előterjesztésének lehet helye.

DARUJÁRÁSTON

--2--

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló **5.Bpkf.1902/2019/2.** számú végzést elektronikusan kézbesítették a védő részére 2019. december 09. napján, míg az elítéltnak papír alapon kézbesítették 2019. december 12. napján.

Az alapul szolgáló végzés közzétételétől számított 60 napos határidő nem telt el jelen alkotmányjogi panasz benyújtásáig. (2020. február 6.)

Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

 elítélt a büntetés-végrehajtási bírói eljárás terheltje, így az érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A jogerős döntést hozó másodfokú bíróság megváltoztatta az elsőfokú bíróság döntését és az elítélt feltételes szabadságra bocsátását mellőzte, olyan a mérlegelési jogkörébe vont körülményre hivatkozással, amely a diszkrimináció tilalmába ütközik és sérti az elítélt emberi méltóságát. Megállapítható, hogy a kifogásolt alapjogsérelem az egyetlen indoka a negatív tartalmú, feltételes szabadságra bocsátást mellőző végzésnek.

Az alkotmányjogi panasz befogadásának van helye, érvényesül az Abtv. 29. §-ában írt feltétel, az alkotmányjogi panasz felveti a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenességet.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény **II. cikk** emberi méltósághoz való alapjog

Alaptörvény **XV. cikk (1)-(2)** bekezdésében írt hátrányos megkülönböztetés tilalma

Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdés tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az érintettnek sérül az emberi méltósághoz, egyenlő bánásmódhoz és a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjoga azáltal, hogy a feltételes szabadságra bocsátása tárgyában meghozott jogerős döntés meghozatala során a bíróság a mérlegelési jogkörébe vont egy olyan körülményt, amely hátrányosan megkülönbözteti az elítéltet, más azonos vagy hasonló személyi és családi körülményekkel rendelkező elítéltektől.

A 1978. IV. tv. (Btk.) 47. § (1) *A bíróság a határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítéltet feltételes szabadságra bocsátja, ha - különösen a büntetés végrehajtása alatt tanúsított kifogástalan magatartására és arra a készségére tekintettel, hogy törvénytisztelő életmódot fog folytatni - alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető.*

--3--

A jogerős döntés azt tartalmazza, hogy az elítélt vonatkozásában kétségtelen, hogy a *büntetés végrehajtása alatt tanúsított magatartása kifogástalan*. A büntetés-végrehajtása alatt az elítéltet több mint 50 alkalommal jutalmazták, fegyelmi fenyítése nincs. A fogvatartás alatt folyamatosan dolgozott, nem csupán részt vett a kulturális foglalkozásokon (bibliakör, színjátszó csoport, sport rendezvények), de azok szervezésében is részt vállalt, a börtönön belüli hasznos közösségi élet aktív tagja volt.

Az elítélt megbánó magatartásának tanúbizonyságaként a sértett hozzátartozói számára tényleges anyagi kompenzációt nyújtott. A Balassagyarmati Törvényszék Bv.383/2018/7. számú végzésével 1.456.000,-, azaz Egymillió-négyszázötvenhatezer forint kártalanítást állapított meg az elítélt számára. Az elítélt 2019. június 11. napján kelt nyilatkozatában a megítélt összegről lemondott az elkövetett bűncselekmény sértettjének családjára, az összeg a végrehajtón keresztül eljutott a sértett hozzátartozóihoz. Az előbbi egyösszegű kompenzáción túl, a fogvatartása alatti munkabéréből, végrehajtási eljárás keretében, levonással teljesíti a sértett családjának megítélt kártérítési összeget. Az elítélt megbánó magatartását mutatja az is, hogy 2 hónapon át, minden hétvégén részt vett egy sértetti jóvátételi programban is.

A panaszolt döntés azt is tartalmazza, hogy a társadalom elítélttől való védelme körében az elítélt törvénytisztelő életmódra való készsége vizsgálendő, amelyet elősegíthet a várhatóan biztosított foglalkoztatása, lakhatásának megoldottsága.

A védelem által az alapügyhöz csatolt iratok alapján megállapítható, hogy [REDACTED] aki az elítélt [REDACTED] tartója „befogadó nyilatkozat”-ban vállalta, hogy az elítélt [REDACTED] esetén lakhatást biztosít a tulajdonában lévő [REDACTED] m alatti ingatlanban, továbbá vállalta, hogy [REDACTED] vállalkozásában karbantartó munkakörben foglalkoztatja az elítéltet. Kiemelést érdemel, hogy a befogadó nyilatkozatában írt nyíregyházi cím közel 60 km távolságra található [REDACTED]

A fenti kiemelkedően pozitív körülmények ellenére a másodfokú bíróság mellőzte az elítélt feltételes szabadságra bocsátását az alábbi alaptörvény-ellenes indoklásra hivatkozással:
„ az elítélt szabadulása esetén korábbi környezetéhez közel kerülne, és nem zárható ki, hogy a kontrollált, zárt környezetből a kriminalitás szempontjából veszélyeztetett társas környezetbe visszakérülve ezen készsége mérséklődik.”

A hivatkozott érvelés már a büntetés-végrehajtási intézet előterjesztésében, az ügyészi indítványban, az ügyészi fellebbezésben és végül a másodfokú határozatban is azonos tartalommal szerepel.

Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdése szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

A bíróság hivatkozott indokolásának értelmezése arra enged következtetni, hogy a Törvényszék másodfokú tanácsa *kriminalitás szempontjából veszélyeztetett társas környezetnek* tekinti az elítélt családi mikrokörnyezetét, pusztán amiatt, mert a médiából jól ismert cigányszármazásúak és a cigánysoron laknak.

A bíróság az elítélt tettestársát, [REDACTED] 2015-ben feltételesen szabadságra bocsátotta, aki azóta is törvénytisztelő életmódot folytat ugyanabban a társas környezetben, mint amelyet a másodfokú bíróság „kriminálisan veszélyeztetettnek” minősített.

Az elítélt nevelési anyagából megállapítható, hogy [REDACTED] város közigazgatási területén belül 7 alkalommal volt kimaradáson. Ezen kívül az elítélt jutalomból kettő alkalommal volt egyéni eltávozáson, alkalmanként 6 napig és további két alkalommal, alkalmanként 7 napig büntetés félbeszakításon a szülői házban, [REDACTED]. Az elítélt a megadott időpontokban lejelentkezett, a kimaradás leteltét követően önként vonult vissza a büntetés-végrehajtási intézetbe.

Az előbbi körülmények alapján csak az állapítható meg, hogy a büntetés-végrehajtási intézet kontrollkörnyezetétől függetlenül, családi mikrokörnyezetébe visszakerülve az elítélt normakövető magatartást tanúsított.

Az elítélt csak a szüleivel és unokatestvérével tartja a kapcsolatot már 13 éve és szabadulását követően is csak velük kíván kapcsolatot fenntartani. Az elítélt szülei ugyan szerény anyagi körülmények között élnek a cigánysoron, de büntetlen előéletűek és törvénytisztelő életmódot folytatnak. Az elítélt [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] is büntetlen előéletű, aki lakhatást és munkát biztosítana az elítéltnak.

Vizsgálva az összehasonlíthatóság feltételét összehasonlítható személyi kör esetében: Más elítéltek esetében amennyiben a szülők ugyan szegények, de büntetlen előéletűek és törvénytisztelő életmódot folytatnak a bíróság nem minősíti a családot *kriminalitás szempontjából veszélyeztetettnek*. Más elítéltek ügyében a fenti személyi és családi körülményeket a bv. bíró a joggyakorlat szerint kielégítőnek találja. A bíróság minden ténybeli alap nélkül, önkényesen, ésszerű indokok nélkül minősítette az érintett családját *kriminalitás szempontjából veszélyeztetettnek*. A bíróság indokolásának értelmezése azt engedi látszatni, hogy pusztán azért minősíti az elítélt családját *kriminálisan veszélyeztetettnek*, mert a médiából jól ismert, hogy az elítélt családja cigány származású és a cigánysoron laknak.

Az Alkotmánybíróság 9/1990. (IV.25.) AB határozatában megállapította, hogy a megkülönböztetés tilalma arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként kell kezelnie, azaz az emberi méltóság alapjogán nem eshet csorba. Jelen esetben a megkülönböztetés az emberi méltóság alapjogsérelmével is járt.

Sérül az elítélt tisztességes bírósági eljáráshoz való joga is, amiért az elítéltra vonatkozó tényyszerű adatokkal szemben, önkényesen, ésszerű indokok nélkül és diszkriminatívan jutott arra a megállapításra, hogy megváltoztatja az elsőfokú döntést és mellőzi az elítélt feltételes szabadságra bocsátását. Az elítélt a 13 éves szabadságvesztés büntetésének kitöltése során mindent megtett annak érdekében, hogy bizonyítsa törvénytisztelő életmódra való készségét, amiben családja is támogatta. Az elítéltől nem várható el, hogy családját megtagadja és a kapcsolatot megszakítsa velük. A alkotmányjogi panasszal támadott döntés az elítéltől független és megalapozatlan körülmény miatt mellőzte a feltételes szabadságra bocsátását.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

- a) Az indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntés végrehajtásának felfüggesztését.
- b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát mellékletként csatolom.
- c) Nyilatkozom, hogy az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: 2020. február 06.

Tisztelettel:

Dr. Bene Zoltán
meghatalmazott jogi képviselő

